ФРОНТОМ!

ЧАСОПИС БОРОТЬБИ З КОМУНІЗМОМ, МАРКСИЗМОМ І МАТЕРІЯЛІЗМОМ.
ВИХОДИТЬ 1, 10 І 20 КОЖНОГО МІС.
АДРЕСА: ЛЬВІВ, ВУЛ. БАЛЬОНОВА 2.

10 ГР.

ПЕРЕДПЛАТА:
ЧВЕРТЬРІЧНО . . . . . . 0.90 зл.
ПІВРІЧНО . . . . 1.80 зл.
РІЧНО . . . . 3.50 зл.
ЧИСЛО РОЗРАХ. ПЕРЕКАЗУ 237.

Ч. 1. Львів, 10 вересня 1936 р. Рік І.

ДЕМАСКУЄМО КОМУНУ!

Комуна творить „Червоних стрільців" у Галичині!

Комуна наказує терор!

На основі друкованих і писаних доручень для ячейок у поодиноких селах, які доставили нам поважні, достовірні громадяне, що були досі з комуною і яких ці доручення опамятали, демаскуємо і подаємо до відома всього українського громадянства:

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ДОРУЧИЛА СВОЇМ ЯЧЕЙКАМ У ГАЛИЧИНІ ТВОРИТИ ТАЙКОМ

„Червоних стрільців"

що мають таку організаційну схему: В селі, де є трьох комуністів, що були у війську і знають, як обходитись зі зброєю, мають ці три б. вояки творити ядро. Кожний з них має найти собі по двох помічників і вишколити їх у вживанні зброї. Так боєва ячейка в селі має складатись з 9 людей, причому всі члени її стараються добути зброю, пальну довгу й коротку та білу, хочби й стару.

Демаскуємо далі: ТАКИХ „ЧЕРВОНИХ СТРІЛЬЦІВ" ЗОРГАНІЗОВАНО ВЖЕ У СТАНИСЛАВІВЩИНІ І ДРОГОБИЧЧИНІ.

КРІМ ЦЬОГО КП ДОЗВОЛИЛА ВИКОНУВАТИ ТА ДОРУЧИЛА СВОЇМ ЯЧЕЙКАМ ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ТЕРОР.

До людей тупих і до людей злої волі!

Замість „програмової" статті.

В обличчі большевицької небезпеки, що пробує всюди ґрунт і місцями вилазить уже на денне світло, зустрічаємо в нас два типи людей: тип людини тупої, що просто не може вузьким лобом зрозуміти і добачити запухлими від жиру очима, що таке ця небезпека і другий тип — людину злої волі, яка бачить усе, розуміє все й успокоює себе, мовляв, ще не так зле, як виглядає.

І цих і тих зайво переконувати, що 1936 і найближчі до нього роки — це роки великих вирішень: варварство чи культура, воля чи неволя, смерть чи життя. Важко переконувати їх теж, що большевики, прикро довідавшись про силу традиції й любов батьківщини у 1918—20 рр., далеко

НЕ ЗРЕЗИГНУВАЛИ ЗІ СВОЇХ ПЛЯНІВ всесвітньої кривавої революції і підготовили її тільки скрупулятніше, покликуючи до цього дві такі важні установи, як комінтерн і червона армія та діючи у світі всіми засобами розкладу від агітації через ячейки до людових фронтів, кривавих страйків, замахів і революцій включно. Щойно, коли ґрунт буде порисований і проточений, коли ця пляново й систематично підготована офензива комінтерну буде переведена тисячами його агентів по цілому світі, почне діяти друга сила, „сталевий пястук революції" — червона армія.

І тупа людина і людина злої волі не зрозуміє простого факту, що

СЬОГОДНІ ОФЕНЗИВА КОМІНТЕРНУ ВЖЕ В ПОВНОМУ ХОДІ,

справді офензивна, що йде вона в напрямі обниження морального стану мас, знищення всіх етичних норм, в напрямі викорінення всіх ідей, засад, вір і світоглядів. Таке занархізування культурних людських збірнот має розброїти всі нації духово і зробити їх ляльками в руках комінтернівських агентів.

БОРОТЬБА З КОМУНІЗМОМ — ЦЕ ОБОВЯЗОК КОЖНОГО СВІДОМОГО УКРАЇНЦЯ.

Отже ця офензива — кажім просто — йде не тільки в політичній та господарській площині поруч

БЕЗБОЖНИЦТВА,

що бє в релігію і розторощує родину, де моралізація комінтернівських агентів йде на

НАЙНИЖЧІ ЛЮДСЬКІ ПРИСТРАСТІ

і звідси ота маса порнографічної літератури та видавництв, що бють у всі досьогоднішні авторитети, величини й основи. Щоб мати конкретніші успіхи, комінтерн вводить в кола інтелігенції

НАРКОМАНІЮ, РОЗНУЗДАНУ РОЗПУСТУ Й АЛЬКОГОЛІЗМ,

його агенти засновують по Европі тисячі спелюнок, що є водночас шпигунськими ячейками. Ця робота не йде отверто, її маскує комінтерн, як маскує постійно всі свої станиці культурницькими, освітніми, навіть харитативними клюбами, союзами й установами, що непомітно, а тому й певніше працюють для нього.

Тупа людина, людина злої волі не добачує, що перша увага комінтерну наставлена сьогодні на знищення поганої досі слави Совєтів і всі оті чисто рекламові вістки про велитенські розмахи техніки, науки, літератури й мистецтва, які звичайно виказуються блефом, мають бути сіткою на різних людей та зєднувати їх для думки, що „в Совітах не так зле". Чергова хвиля уваги комінтерну йде на радикалізацію настроїв, що має цементувати

НОВОРОДКА КОМІНТЕРНУ — ЛЮДОВІ ФРОНТИ,

причому комуністи беруть на себе навіть націоналістичні, а то й релігійні гасла, та реклямують сов. конституцію, що ніби ґарантує кожному свободу релігії.

Та найважнішим засобом комінтерну була і є

ЧЕРВОНА АРМІЯ,

до якої членів виховують в мілітарному дусі від дитини, через жовтенят, піонірів і комсомол, до 19 р. життя, коли вступає кожний мужчина до війська. Це військо, в якому служба кадрово й резервово, триває до 40 р. життя, має сьогодні активного стану

940 ТИСЯЧ БАҐНЕТІВ

крім 100 000 баґнетів спеціяльних формацій і ҐПУ. Впарі з тим йде моторизація тієї армії, що робить з неї, за словами Ворошилова, найкраще змоторизовану армію світу, розбудова летунства, що має сьогодні 4.000 літаків і поширення „оссоавіохіму" — 16 міліонів членів. Долічім до цих атутів Совєтів увесь совєтський промисл, працює для війни, і є теж великою силою комінтерну, якщо йому треба руйнувати господарство різних держав.

Додайте до цього питомі наші умовини — безробіття, безземелля, нужду сіл, невдачу останніх політичних ходів — і матимете підложжя. Додайте кривавий четвер 16. квітня у Львові, Нагуєвичі, Верчани, Броди, Маківку й десятки інших виступів комуністів, додайте посильне безбожництво й незрозумілу орґанізаційну апатію.

— Хай тупа людина й людина злої волі зрозуміє нарешті що

ЦЕ ВЖЕ НЕ ПЯТЬ ПЕРЕД 12-ОЮ, АЛЕ ЦЕ ВЖЕ ЗАРИСОВУЄТЬСЯ Й ВАЛИТЬСЯ ДІМ, ЦЕ ВЖЕ ГОРИТЬ!

Другий бік медалі.

Але зрозумій тупа людино і людино злої волі, що від тебе, і лиш від тебе залежить, щоб всю цю небезпеку ліквідувати. Зрозумій, що комінтернові шляхи, матні й пастки розшифровані і йде велика

КОНТРОФЕНЗИВА,

в якій не сміє бракувати тебе, бо через тебе, іменно через тебе, може вона заломатись і знівечитись нінащо.

Зрозумій, що є сила, яка рівноважить силу комінтерну, а нею є

націоналізм

ВСЕ ТЕ, ЩО ДЕРЖИТЬ РОДИНУ, ГРОМАДУ, НАЦІЮ, ЛЮДСТВО

і що та сила сильніша від усього, бо поставила в Німеччині, Італії, Мадярщині, Австрії й десятках інших держав баріери комінтернівській загладі, а в Еспанії, Греції, Швайцарії, Голяндії і другому десятку держав вибиває комінтернові ґрунт зпід ніг. Це та сама хвиля, що ліквідує комунарські провокації на наших

МАКІВКАХ, ДВІРЦЯХ І ВАРЯЖАХ,

що навіває блідий жах на комунську отару у Скільщині, розбиває залоги боль-

З БОЛЬШЕВИКАМИ — ПО БОЛЬШЕВИЦЬКИ!

шевицьких запроданців у Бродах, Сільцях і Мокротинах, та, що родить

ДЕСЯТКИ, СОТКИ БАРАБАШІВ

і витискає комуністичну язву з Краснопущ, Маняв і Роґізн.

Зрозумій, тупа людино і людино злої волі, що хоч в останніх 3 місяцях було на українських землях 28 комуністичних процесів з 98 підсудними, що 72 з них, отже

80% ЇХ — ЦЕ ЖИДИ Й ЖИДІВКИ,

а ми — здорові, не прогнилі і якщо на

КУПУВАТИ У ЖИДІВ — ЦЕ ДАВАТИ ГРОШІ НА БОРОТЬБУ З НАЦІОНАЛІЗМОМ.

східній Україні, ще нині, по стільки підвалах, розстрілах, карних експедиціях і зумисне зорганізованих голодах бухаємо повстанням та луною вогнів на стінах Кремлю доводимо до

БОЖЕВІЛЬНОГО ЖАХУ СТАЛІНА,

то є щось, що нам дає місію, що нам дає окреме післанництво і значіння:

Україна, що боронила Европу від заливу орд, від дичі Джінґісханів і Батіїв, Україна, що була муром Европі

та Україна

що нині

ДЕЗОРГАНІЗУЄ ВСЮ СОВІТСЬКУ АДМІНІСТРАЦІЮ Й РОЗВАЛЮЄ ЧЕРВОНУ АРМІЮ, ОБЕЗВЛАДНЮЄ ЗАЛІЗНИЦТВО І ПРОМИСЛОВІСТЬ СССР, ЗРИВАЄ „ПЯТИЛЄТКІ", „СТАХАНОВЩИНИ" І „ПЛЯНИ", ПАЛАХКОТИТЬ ВОГНЯМИ ПІДПАЛЕНИХ КОЛХОЗІВ І ЗАВОДІВ, ГРЕМИТЬ СТРІЛАМИ ДО ЧЕКІСТІВ І КОМУНАРСЬКИХ ВОЖАК,

та Україна

скорше чи пізніше буде Кожемякою, що розпростре на землю своєю силою червоного Змія-Гидру, буде Редедею, що переможе і вбє большевицького Касоґа, буде Лицарем, що ще раз забезпечить Европу перед царством, яке міг придумати тільки і єдино у своїй безконечній злобі і люті сам Сатана.

Коли?

Як зрозумієш, тупа людино й людино злої волі, що й ти мусиш найтися по цім боці фронту, в лавах, що ведуть велику контрофензиву, як свою руку подаш нам, як до тієї великої боротьби, за якою гряде наше Велике, Ясне Завтра, станеш

Фронтом!

Червоні стріляють до священика.

Нечувана подія у Трійці пов. Коломия.

Коломия пише нам: На Спаса відбувалися в с. Трійці празнична відправа, на яку зійшлися тисячі людей з околиці. Цю нагоду задумали використати місцеві комуністи і якщо не спровокувати якісь події, то бодай збезчестити церкву. Маса свідомої молоді, що прийшла на свято, відвела їх від першого задуму, а тому кількох відважніших пішло тільки під церкву і під самими дверима, проти вівтаря, позакурювали люльки й папіроси. Місцевий священик, б. старшина УГА і визначний діяч околиці, о. Пилипець, побачив від престолу нікчемну провокацію і вийшов до комуністів. Ці, побачивши його, відійшли і залишився тільки один.

О. Пилипець візвав його, щоб перестав курити і скинув шапку, а комунар почав шарпатись. Тоді о. Пилипець у короткій дорозі вхопив його за обшивку й вивів за браму церковного майдану. Коли ж о. Пилипець вертався до хати, згаданий комуніст перейшов йому дорогу і спитав, за що його о. парох викинув. „За те, що ви курили!" — відповів священик. „Чекайте, ще ви собі закурите!" — погрозив пястуком комунар і відійшов.

Священик був певний, що його підпалять і пильнував ночами хати. Так минуло три дні. Третього дня, коли о. Пилипець сидів увечері в хаті, крізь вікно хтось стрілив. Куля пролетіла яких 3 цм. від голови о. Пилипця і встрягла у стіну. Злочинця не схопили зараз, але поліція устійнила зі слідів під вікном, що це був той комуніст, який курив і якого о. Пилипець викинув зпід церкви. Він відповідатиме перед судом.

Комуна грабить церкви, демолює хати, вбиває людей і стріляє до священиків. Доки це будуть люди терпіти?

ХТО ПОШИРЮЄ КОМУНУ — ЗРАДЖУЄ СВІЙ НАРІД.

На службі комінтерну.

Газетний фронт наступає.

Ось сівачі комуни на наших землях!

Відколи тут унас (та й усюди) повстав „Народній Фронт" збільшилася разом із тим більшість газет, що таки явно аґітують за „Людовим Фронтом". Ці газети виходять у всяких мовах: в українській, польській, білоруській, московській і жидівськім жарґоні. Гроші на ці газети приходять із Москви, і щодо цього нема вже ніякого сумніву. У дотичних редакціях найдено досить багато документів, що доказують співпрацю цих газет із комінтерном. Таких газет, понад сто в цілій Польщі та й тут на ЗУЗ. Українських на щастя нема багато: **Голос Покуття** (Коломия), **Знання** (Львів), **Зеркало** (Коломия), **Наша Праця (Коломия)** та відома **Земля і Воля (Львів)**.

По-польськи появляються такі явно комуністичні ґазети: Oblicze Dnia, Przekrój Tygodnia, Lewy Tor, Głos Współczesny, Przebudowa, Культура Сходу, Горизонти, Przyszłość to My, W Słońcu, Ugory, Nowe łany, Nowa Wieś, Życie Gospodarcze, Głos Ludu Miast i Wsi, Nasze Sprawy, Wiadomości Robotnicze Głosy i Odgłosy, Dźwigary, Trybuna robotnicza, Karta, Sygnały та ще кільканадцять жарґонових жидівських.

Але є ще й замасковані газети, такі, як от Wiadomości Literackie, Epoka, Studjo Szpilki й ин.

Окрім цих є ще газети соціялістичні, що роблять таку саму роботу як і попередні. Сюди належать такі українські газети: Громадський Голос, Каменярі, Службовик, Жіночий Голос, Самоосвіта. А з польських Światło, Chłopskie Jutro Front Robotniczy, Polska Ludowa, Siła Nowe Państwo Pracy й инші.

Ми не вичислили ще всіх тих газет, що так чи инакше стоять на службі Москви, але звертаємо передусім увагу нашим читачам, що згадані газети треба гонити з села буком, так як і тих, що цю заразу до села приносять.

25 НА 30.

В найближчих днях має початися у Станиславові великий процес проти 30 комуністів з цілої Станиславівщини. Серед 30 підсудних

Є 25 ЖИДІВ.

От чому ми кажемо, що поголовно кожний жид або був, або є або буде комуністом і чому кличемо, що підтримувати жида — національний злочин.

ЧИЯ ДЕРЖАВА — СССР?

Прочитайте ці прізвища й розважте!

Впоюють у нашого селянина й робітника, що Совети — це рай пролетаріяту. Кажуть йому, що це держава, де робітник і селянин не тільки повноправний громадянин, але й володар, що володіє землею, її багацтвами, промислом, людьми по своїй вподобі. Виказують нашим людям на селі і в місті, що мовляв тільки завести комуну, а вже ми, селяне й робітники будемо наказувати, ми будемо диктувати.

Повинні б отже у СССР, батьківщині пролетаріяту, в раю робітників і селян, скрізь на начальних постах бути робітники й селяне. А хто є? Хто диктує всьому в СССР?

Читайте оці прізвища:

При внутрішній адміністраційній владі у СССР: „Народним комісарем внутрішніх справ є Гершель Яґода (жид), першим його заступником Аґранов-Зоренсон (жид), другим його заступником Прокофієв (москаль).

Головна управа державної безпеки: нач. **Гай (жид)**, Молчанов (москаль), **Слуцький (жид), Шапін (жид), Павкер** жид, **Добродіцький (жид), Бяльський (жид), Вулій (жид).**

Головна управа державної охорони: шеф **Поленський (жид), Могильський (жид), Ширвінд (жид), Геймш** (лотиш).

Головна управа концентраційних таборів: начальник **Берґман (жид)**, його заступник **Фірін (жид)**, начальник таборів: **Кочан (жид), Фінкельштайн (жид), Погребінський (жид), Серпуховський (жид), Сабо** (мадярський жид), **Золін (жид), Мезнер (жид), Бродський (жид), Адамсон** (лотиш).

Управа областей: Московська — нач.**Реден (жид)**, Ленінградська — наг. **Заковський (жид)**, Західня Росія — нач. **Блать (жид)**, Північна Росія — нач. **Ритковський (жид)**, Курська — нач. Суворов (москаль), Озівсько-Чорноморська — нач. **Фрідберг (жид)**, Саратівська — нач. Пілле (жид), Сталінград — нач. **Раппапорт (жид)**, Оренбурська — нач. **Райський (жид)**, область Верховинців — нач. **Абранпольський (жид)**, Північний Кавказ — нач. **Файвилович (жид)**, Свердловська — нач. **Шкляр (жид)**, Західна Сибір — нач. **Ґагель (жид)**, Східна Сибір — нач. **Боцький (жид)**, Далекий Схід — нач. **Дерібас (жид), Україна — Балицький (поляк)**, Закавказька область — нач. **Ґоґізе** (грузин), Башкірська область — нач. **Лелікман (жид)**.

Торговельним життям Совітів кермують теж жиди.

Державним большевицьким урядом заграничної торгівлі проводить жид Арон **Розенгольц.** На чолі державних большевицьких кооператив стоїть жид **Желенскій;** директором большев. державного банку жид **Маріязін**, директором легкого промислу жид **Любімов**, директором споживчого промислу жид **Кальманович**, директори головних трестів (величезних орґанізацій торговельних) жиди: **Ґінсбурґ, Ґуревич, Трахтер, Марґулес** і инші. Директорами є далше жиди: торговельної палати — **Савль Брон**, преси (газет) — **Радек-Собельзон, Вайнберг, Гайфліц** і ін. До

червоної армії жиди,

як і до кожної армії, не дуже пхаються. Проте трохи не всі большевицькі політичні комісарі при червоній армії це жиди. І так начальником політичного проводу большевицької армії є жид **Ґамарнік**, його заступники жиди: **Оззоль і Булін.** Шефами районів політичної управи в больш. війську жиди: **Блюменталь, Ройзін** і инші; інспекторами армії жиди: **Берлін, Рейшман, Політман, Кацельзон** і инші. Комісарами, які наглядають над проводом поодиноких большевицьких округ, є жиди: східної армії — **Аронштам**, балтійської фльоти — **Рабіновіч**, волжанської фльоти — **Майзес**, північного Кавказу — **Шіфрес** і т. д.

Майже цілий

провід большевії — це жиди.

Виїмково не є жидом Сталін, хоч він теж не москаль, а грузин, до того ж має коханку-жидівку. Зате всі найвищі урядовці майже поголовно жиди: **Каґановіч** (брат коханки Сталіна), **Собельзон-Радек, Меєр Валлях Фінкельштайн Літвінов** і инші. У так званім „політбюрі", тобто уряді, який наказує всім большевицьким урядам, що мають робити, **на 59 членів** того „політбюра" всього 3 члени не жиди, а **56 жиди.** В „політбюрі" сидять: **Бавман, Ґамарнік, Каґановіч,**

Літвінов, Блюмберґ, Рахімовіч, Фрахтер, Позерн, Розенберґ, Вайнберґ і т. д.

Вся большевицька загранична політика в жидівських руках. Міністром заграничних справ є жид **Літвінов.** Має він 3 заступників, двох жидів: **Карахана і Брілянта** (Сокольнікова) та одного Москаля (Крестінскій), жонатого з жидівкою. Секретарі Літвінова це жиди: **Шльох, Морштінер і Епштайн.**

Начальником большевицької політики на середущу Европу і Балкан є жид **Штерн** і його заступники: **Лінде, Шапіро й Кантор.**

А хто репрезентує СССР закордоном? Цілий майже

дипльоматичний корпус СССР

це жиди, а серед них є такі цікаві прізвища: **В Англії — Майський (Штайнман), Німеччина — Суріц (жид), Бельґія — Рубінін (жид), Норвеґія — Якубович (жид), Фінляндія — Усмус (жид), Латвія — Братман-Бродовський (жид), Литва — Карскій (Брайтман (жид), Австрія — Льоренц (жид), Італія — Штайн (жид), Греція й Альбанія — Кобецкій (жид), Афганістан — Штарк (жид), Зовнішня Монголія — Таіров (жид), Манджурія — Славуцкій (жид), Ніппон (Японія) — Юренєв (Ганфман) (жид), Зєд. Держави Півн. Америки — Трояновскій (жид), Румунія — Островский Мойсей (жид).**

Всі ці панове з „пролєтаріяту" сидять і грубі пенсії беруть у СССР, а робітник і селянин голодує: робітник нападає на маґазини з розпуки, а селянина стріляють за схованих кілька снопів.

А тепер вже розумієте, чому всі жиди настроєні так прихильно до СССР, чому, трохи не поголовно, кожний з них комуніст і чому **злочин — давати жидові заробляти?**

А тепер: Варяж.

КРИВАВИЙ НАПАД КОМУНІСТІВ НА МІСІЮ.

В неділю 30. серпня у Варяжі сокальського пов. кінчилася місія і з тієї нагоди пішла по містечку процесія. Водночас відбулося віче людовців, що теж мали похід. На віче людовців прийшло коло 400 комунарів з Холмщини та маса жидів. Коли оба походи миналися, комуністи почали викрикувати проти Церкви і священика, а коли молодь з процесії прогнала їх, завернули вдруге з місцевими жидами і кричучи „хай живе Сталін", „хай живе III інтернаціонал" та „хай живе еспанська революція", кинулися на процесію. Дійшло до бійки, в якій комуну розігнали на три вітри за місто, причому хтось здемолював кілька жидівських хат і крамниць. У висліді було яких 60 ранених, з того 2 особи важко. Комуністів прогнали, заки прийшла поліція.

—o—

Чергова провокація жидо-комуни.

Станиславів пише нам: До голови Філії Союзу Українок у Станиславові, п. Рублевої, зголосився оноді якийсь жидок з жидівкою і просили її підписати в імені українського жіноцтва Станиславівщини меморіял на „Міжнародний Конгрес Мира" у Брюсселі, що є, як відомо, замаскованою большевицькою імпрезою. Жидюк покликувався м. ін., що такий меморіял підписала вже Централя С. У., а коли п. Рублева відповіла, що їй нічого невідомо про це, почав денерврватися і залишив голові Філії 3 дні часу, мовляв потім можна пожалувати. Пані Рублева негайно звязалася з Централею С. У. і довідалася правду і про Конґрес і про те, що С. У. ніякого меморіялу на комунарську імпрезу ані не думав підписувати. Так жидо-комуні, якої представник вже не явився більше, провокація не вдалася.

—o—

Жид обкрадав церкву.

Від якогось часу нема тижня, щоб не занотовано б випадків крадежі та безчещення церков. В останньому тільки тижні такі крадежі були в Сільці Белзькім, де злочинці не взяли нічого і тільки поницили все та потоптали ногами (взяли тільки ложочку до Причастя, мабуть на доказ, що роботу зробили), в Купчиволі (теж не взяли нічого), в Коцюбинчиках пов. Копичинці, де шкід є на 2.000 зол. та Потоці пов. Рогатин. Що це робить якась безбожницька мафія з наказу комуни, це видно з того, що церков не обкрадають і тільки профанують. А що в цю історію вмішані й жиди, це видно з Равщини, де після крадежі в церквах у Наброжині, Губнику, Углівку і Кривиці поліція прилапала банду вломників, а на чолі її стояв жид з Ріплина, Мойс.

Пильнуйте святинь! Не дайте їх профанувати!

—o—

Чому ця зараза не їде?

Палестина чи Галичина?

Як відомо, арабський націоналістичний рух, що поставив собі завдання віджидовити Палестину, не заломали ні куріні знаменитого анґлійського війська, ні танки, ні концентраційні табори. Остаточно анґлійці мусіли визнати їх переможцями в палестинській справі і з днем 2. вересня ц. р. припинили всяку еміґрацію жидів до „їх батьківщини".

Жиди підносять жахливий вереск. Йде протестаційна акція. Але чи щирий той ґвалт, це бачимо на такий фактах:

За цілий перший піврік 1936 р. (від 1. січня до 1. липня), до Палестини приїхало всього 14.707 жидів. Уявіть собі, хто це: 501 рабінів, 631 студентів, 3.391 таких, що вписали себе, як „капіталісти", отже вивезли стирти грошей з ріжних країн, обіднюючи їх до решти, 4.632 свояків тих, що вже є в Палестині і 3.945 звичайних робітників. В томуж часі з Німеччини, про яку весь жидівський світ репетує, що це кубло розбишак і що там кожний ґітлерівець тільки про те думає, як розпороти жидові живіт, виїхало всього-навсього 764 жиди, хоч є їх в тім „пеклі" Богу дякувати ще коло 420.000.

А в Польщі? В Польщі ця справа виглядає куди гірше. Дві цифри: в липні виїхало через Снятин до Палестини 310 жидів, а вернулося тією дорогою до Польщі в томуж місяці 220, в серпні виїхало коло 200 й вернулося 110. Зараза так причіпилася до Польщі, що і в Палестині їй не краще і вертається назад.

М. і. у Львові має на жовківськім лікарську канцелярію жидівка др. Ляндав. Ця пані теж була у свій час виїхала до Палестини і два місяці пізніше вернулася. А коли в Ярославі староство оголосило, що видаватиме тим, які хочуть їхати до Палестини, даром пашпорти, сталося щось неймовірне:

по пашпорти не зголосився дослівно ні один жид, ні одна жидівка,

хоч вся жидівська преса репетує, що вїзд до Палестини замкнули.

Знаєте, чому? Бо в Палестині нема дурних ґоїв, що дають їм задурно їсти і за те, що в живі очі туманять, кажуть ще „цілую руці". Такі ґої є тільки в Галичині...

Людина, що називає себе українцем і не вживає виробів українського промислу, подібна до того виродного сина, що окрадає власну матір.

Кожних нас 10 працює на одного жида.

Що каже одна цифра?

Польська статистика каже, що в цілій Польщі є 32 мiліони населення і в тому щось трохи більше, як 3 міліони 100 тисяч жидів. Виходить, що кожний десятий мешканець Польщі жид, а що жиди не живуть з праці своїх рук, тільки з посередництва, то ясно,

ЩО КОЖНИХ 10 МЕШКАНЦІВ ПОЛЬЩІ ПРАЦЮЄ І ДАЄ УДЕРЖАННЯ ОДНОМУ ЖИДОВІ, КОЖНИХ 10 РОДИН, НАВІТЬ ТИХ НАЙБІДНІШИХ, СЕЛЯНСЬКИХ ЧИ РОБІТНИЧИХ, ПРАЦЮЄ І ВДЕРЖУЄ 1 ЖИДІВСЬКУ РОДИНУ.

У віддяку за те жиди хочуть нас ущасливити комуною і всіми тими благами, що діються в Еспанії і від яких волосся стає на голові, хочуть нас отруїти своєю пресою й видавництвами, а коли їм кажуть їхати до Палестини, то жарґонова ґазета „Гайнт" кричить:

„МУСИТЕ ВИБИТИ СОБІ З ГОЛОВИ ІДЕЮ, ЩО ВАМ УДАСТЬСЯ ПРОГНАТИ НАС. МИ ТУТ Є І ТУТ ОСТАНЕМО!„

Добре казав один поляк: „Небаром жиди почнуть виселювати нас до Палестини!"

На протибольшевицькому і протижидівському фронті.

ВИЛАЗИМО ВІД ЖИДІВ

До недавна село Воля жовтанецька відоме було з того, що всі старші й молодші господарі з нього пересиджували неділі, а то й будні, у місцевого жида, де попивали сивуху, цілувалися з Йоськом і плели дурниці. Тепер це змінилося. Свідоме юнацтво села під пров. Степана Деркача заснувало „Просвіту" і ця вже має 90 членів. Працює в ній вже аматорський гурток, читають ґазети, книжки. Але все це молодь. Старші сидять далі й витирають жидові брудні кути.

Ану, жидівські помийники й попихайки, ану, вилазити з корчми! Вся околиця з вас сміється! Ану, від жида!

◆◆◆

ЖИД ХОТІВ ВЗЯТИ НАМ ЗПІД НОСА.

Міщанське й ремісниче тво „Гаразд" у Яворові, що гуртує ремісників і ремісничу молодь, злагіднює конкуренцію своїх членів, а навіть помагає бідним ученицям торг. школи „Р. Ш.", задумувало купити від міщанина Полошиновича Омеляна дім при вул. св. Юра біля міської церкви. Несподівано, коли розійшлася вістка про це, жиди почали натискати на Полошиновича, щоб не продавав українським ремісникам хати, а коли він обурено відкинув цю пропозицію, запропонували йому за цю хату високу ціну. Але Полошинович виїмково свідомий міщанин: „Гаразд" дістав таки хату за 3.700 зол., на кількасот зол. дешевше, як давали жиди!

Слава свідомому міщанинові! Коби всі наші міщане були такі!

◆◆◆

ЛЕТНЯ ПЕРША ПРОТИ КОМУНИ!

Дрогобицький повіт, що має славні Нагуєвичі та ще кілька комунарських кубел, які слухають жидюків з Дрогобича, — не ввесь ще заражений. Свідомі села організують протинаступ комуни, а перше з таких сіл — Летня. Відбувся тут протикомуністичний реферат студ. А. Гладимовича у „Просвіті", а після нього в дискусії обговорено методи боротьби з комунарською язвою. Летня виповіла війну цій заразі й доведе її до перемоги.

Хто піде за Летнею і її приміром?

◆◆◆

ПЕРША ЖЕРТВА КОМУНИ

Герой славної Стрийщини бл. п. Ярослав Барабаш, перша жертва поновленого наступу комуни, вбитий у Верчанах — 13. липня 1936 року.

ЖИДИ ПРОДАЮТЬ ПРОТЕСТАНТСЬКІ ВИДАННЯ.

Коли в Винниках під Львовом був ц. р. відпуст у костелі, зїхалося на нього, як звичайно, повно жидюгів і завели такий гармідер, що від нього лунало в цілому містечку. Не знаємо, як у таких умовинах йшла відправа в костелі, хоч люди виділи, що жидва кричала та стояла у шапках навіть підчас процесії, але важніше от що: І того й чергових днів жиди реклямували під костелом, а потім по містечку різні сектантські видання, пхаючи їх за будьщо, а то й задурно в людські руки.

Чи нема кому зробити з тим порядок? Від чого маґістрат у Винниках?

◆◆◆

ПІДГАЄЦЬКЕ ЮНАЦТВО ТРОЩИТЬ КОМУНУ!

Є трохи комунарської язви і в Підгаєччині. І над Золотою Липою починає вона рити, але свідоме юнацтво і парубоцтво ліквідує її, де тільки покажеться. В Соснові парубоцтво так натиснуло комуну, що ані не показується. В Мозолівці місцеве парубоцтво заявило комунарям (і що за комунарі — двох лінтяїв, що з криміналу не вилазили!) що хай не пробують і писнути. В Новосілці якийсь переїздний діхтяр хотів поаґітувати за „людовим фронтом", то так дістав, що і жидівська мама йому не поможе.

Парубоцтво інших повітів! Ви, спадкоємці УСС-сових ідей! Ану трощити комуну, як трощили їх УГА і УСС на Україні!...

Просимо всіх писати нам до цеї рубрики вістки про комуну, про жидів і про попихачів одних і других!

◆◆◆

Перший такий процес.

Підчас цьогорічних жнив копичинецький повіт не дав себе вже водити так за ніс, як це було досі. По селах пішло освідомлення, появилися відозви, що взивали бойкотувати жидів, не купувати в них, не возити до міста, не робити в них. Тих, що не слухали, перестерігали, а далі пішла акція проти фронтоломів: у селян з Коцюбинець, що ходили далі до коршми, хтось викошував коноплі, розвязував снопи, толочив збіжжя. Потім у Чорнокінецькій Волі косарі не пішли косити конюшину посесорові-жидові Ротові і вона вся йому прогнила. Поліція почала шукати ініціяторів руху й арештувала Мих. Дребіта, Мих. Шмиґаля й Олекс. Мединського з Чорнокінецької Волі, Теодора Цісановського з Кривенького і Павла Кузика зі Сидорова. Продержали їх в Гусятині в часі найгарячіших робіт у полі, потім прокуратор велів звільнити їх.

11 й 18 м. м. відповідали згадані перед Городським судом в Гусятині. Суд звільнив усіх і тільки Мединського покарав 3-місячним арештом. Справа Кузика ще не вирішена.

✝ Бл. п. Дмитро Корчів ✝

У Корчині рустикальному, одному з найсвідоміших сіл Скільщини, згинув траґічною смертю місцевий ідейний юнак, 25-літній бл. п. Дмитро Кирчів. Сталося так: Цілий Корчин не живе з місцевими жидами, живе з ними тільки Полюня Заліщук. Цю Полюню люди перестеріґали, а нарешті дістала вона погрози, що вибють їй шиби. Повідомлена про те поліція засілася коло хати Заліщучки. В ночі під 30. серпня справді хтось вибив шиби в її хаті. На нещастя переходив туди бл. п. Дмитро Кирчів і поліція, думаючи, що це напасник, стрілила до нього. Куля попала бл. п. Дмитрові у крижі й вийшла боком, він згинув на місці.

Похорони, що відбулися дуже величаво, доказували, що Кирчів був справді ідейним юнаком. Аж жаль, що на тлі пекучої в нас жидівської проблеми, згинула невинно така вартісна людина.

◆◆◆

ЗА ЖИДІВ

ПРОЦЕС ЗА СКОЛЄ.

У першій каденції суддів присяглих у Стрию відбудеться розправа за протижидівські виступи у Сколим у травні ц.р. На лаві підсудних сидітиме кілька осіб, обвинувачених у цих виступах. Жиди дуже зацікавлені процесом.

За прокляту ідею.

Великий ком. процес у Рівному.

Чи застановлявся хто з нас над траґедією т. зв. комуністичних процесів? Прийде якийсь добре платний тип аґітатора на село, підбехтає людей, сам поїде, а дурні, отуманені пахолки, яничари жидівських Шльом і Рухлів, караються роками по криміналах, за що, кому на користь — невідомо. Найбільше цих процесів на Волині, а м. і. мин. тижня скінчився один такий процес в Рівному.

На лаві підсудних сів абсольвент спеціяльних аґітаційних курсів СССР і проводир ячейки Олекса Гуц та 12 інших підсудних, обаламучених селян, серед них одна жінка. Акти обвинувачення дали 5 томів, до розправи покликали яких 100 свідків. У висліді розправи, що тривала три дні, засудили Гуца на 12 літ вязниці, його товаришів на 10—2½ р. вязниці.

За яку мару? За ту Москву, що саджає в тюрми, розстрілює і заморює на смерть голодом їх братів, таких же селян, як вони?

Знову ходить жах по цій землі.

ЗАВОРУШЕННЯ В СХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Вже вісімнадцятий рік карається тяжко Східна Україна в ганебному московсько-большевицькому ярмі, вісімнадцятий рік стогне Україна під хамським чоботом московсько-жидівських сатрапів, вісімнадцятий рік кривавить подолана, обдерта, ограблена, скривавлена, окрадена, голодна й замучена Україна, вісімнадцятий рік шаліє скажений Дзержиньско-Сталінівський терор, але проте український нарід таки живе. Оцих вісімнадцять років, лютих мук, гірших мабуть сто разів як у самого Люципера в пеклі, не зломили душі українського народу, противно, отих вісімнадцять років загартували український нарід до недалекої жорстокої війни з московсько-жидівським наїздником — на життя і смерть, на життя українського народу й на смерть московсько-жидівського большевицького наїздника.

Але оцих вісімнадцять лютих років большевицької влади надоїли вже українському народові до живого,бо, як зачуваємо, український нарід підносить голову й розпростовує плечі, натягає мязи, щоб прогнати окупанта.

Китайським муром відгороджена від нас Східна Україна й ніяка вістка не доходить звідти до нас безпосередно, але загранична преса розписується дуже широко про заворушення в Східній Україні. Большевицька влада й преса мовчить, алє вона цією мовчанкою не затуманить людям очий і не відверне людської уваги від Східної України.

З усього, що там діється видко, що большевицька влада вже навкучила й таким большевицьким союзникам, як Юрко Коцюбинський — нікчемний син великого батька. Він підготовляв військове повстання в Східній Україні, й за те його большевицька влада розстріляла. Але чи справді він підготовляв якесь повстання, невідомо, та й зрештою не хочеться вірити, щоб такі „вірні сини революції пролетаріяту" могли відважитися на щось контрреволюційне. Дуже можливе, що це московська видумка, щоб заблахманити й замаскувати червоний наступ Сталіна на Україну й инші поневолені Московією народи. Бо як добре приглянутися, то совєтська влада викриває „контрреволюцію" саме на Східно-українських Землях, на Білорусі, Кавказі й инших поневолених країнах.

Напередодні 20-их роковин „жовтня" Московія повела новий наступ на українське село — інтелігенцію вже давно знищила — бо вона вичуває тут живу душу української нації, якої жадними репресіями не може знищити, бо вона вичуває тут свого найтяжчого ворога. Це саме діється тепер і з західно-українським селом, на яке червона Московія поновила наступ закладаючи всякі „народні фронти" і, — як це в останніх часах довідуємось, формуючи по наших селах загони т. зв. „червоних стрільців". Червона Московія вичуває тут осередок усього протибільшовицького руху тимто й узялася його всякими засобами нищити, щоб позбутися грізної для себе небезпеки.

Та оскільки Комінтерн обмежується ще тут на наших Західніх Землях до „народніх фронтів" і „червоних стрільців", то на Східно-Українських Землях червона московська канібальська влада уряджує жорстокі погроми українського села, криваві пацифікації й масове нищення всього, що українське. А причиною до цього є ніби викриття в Україні „троцьківської опозиції", що ніби готовила замах на кривавих сатрапів України Постишева й Косьора.

Та чи така троцьківська опозиція в Україні є, чи нема, це не важне; головне те, що Московія шукає в цей спосіб причини до нової хвилі терору, до нових репресій, до нової пацифікації, щоб знищити до решти все, що українське.

Голодне, обідране, пограбоване, упосліджене й доведене до розпуки українське селянство стає мимо всього до активного спротиву, бо вже має досить хуліганської московсько-жидівської влади бандитів і грабіжників.

Голодові заворушення в совєтській Україні зростають з кожним днем, хоч оголошено воєнний стан для червоної армії. В окрузі Полтави, де голодне населення кинулося на військові магазини, дійшло до кривавого бою між робітниками й селянами та вояками червоної армії. Згинуло від куль 23 особі, тепер дійшло знову до заворушень. Арештували около 200 осіб.

Також в околиці Конотопу большевики арештували кількасот робітників і селян, які виявили своє невдоволення з реквізицій всього збіжжя. Їх приміщено в концентраційнім таборі за кільчастим дротом. Жде їх строгий присуд за саботаж.

Голодові заворушення поширилися одночасно й на Північному Кавказі, в Курщині та Саратівщині. В Білянську над Доном кількасот селян і робітників напало на комісаря червоної армії, який реквірував збіжжя й убили його. Зате військові відділи виарештували населення цілих сіл з сільрадою на чолі, а 18 осіб розстріляли на місці за спротив.

У Зеленкові над Дніпром дійшло до таких жахливих подій: коли прибув відділ червоної армії, щоб арештувати мешканців за спротив при реквізиції збіжжя, кількасот осіб намагалося переплисти човнами через Дніпро.

Хоч між утікачами були здебільша жінки й діти, військо почало обстрілювати нещасних утікачів на човнах. Підчас переполоху наслідком стрілянин перекинулися 2 човна й 40 осіб згинуло у хвилях Дніпра.

Та відповіддю на ці заворушення є масовий терор українського населення й чистка серед військових і урядових кругів. Окрема військова комісія з ГПУ виарештувала багато військових командантів, що перебували зо своїми відділами в Україні.

Московсько-жидівські більшовики думають, що цими кривавими масакрами зліквідують український націоналізм у Східній Україні. Вони думають, оці люті кати України, що, вбиваючи тіло, вбють духа української нації. Їм мало ще їхньої кривавої практики 18-ти років, яка каже, що української нації їм ніякими засобами вже не знищити, чого найкращим доказом, вічний неспокій, вічні заворушення в Східній Україні. І десять Сталінів, і стільки ж Дзержиньских і Ягодів і Постишевів не дадуть собі ради з українським націоналізмом, бо це сила, це потуга, що з нею мірятись нікому а найменше комунобольшевизмові.

ДО ВАС!

ГРОМАДЯНЕ! Наш часопис, що виповів війну жидокомуні, не може рахувати на т. зв. кольпортажу, бо всі часописні бюра, книгарні і трафіки в наших містах і містечках здебільшого в руках жидів. Але жидо-комуна не сміє з цього приводу думати, що „Фронтом!" не пошириться! Пошириться, бо найвищий час демаскувати червоних опришків!

У відповідь на бойкот нас трафіками і бюрами газет, який напевно буде, ставайте масово в лави передплатників! Висилайте збірно передплату з цілого села! Голоситься на кольпортерів!

В кожнім селі мусить бути 10 чисел „ФРОНТОМ!" Щоб усі знали, хто такий жидо-комуна і які її ходи!

Покажім комуні, що не добуде нас! Що зуби собі зломить на Галичині, яка вродила УСС і УГА! У відповідь їй масово на село „Фронтом!"

Комуна воює ножами.

В Жупані б. Лавочного у славній з протикомуністичного наставлення Скільщині гурт української молоді кинувся з криком „бий комуну!" на відомих на всю околицю комунарів, братів Михайла й Івана Оравських та Василя Мущанка, й почав окладати їх дубинами. Тоді Мих. Оравський добув ножа і пробив у серце 30-літнього Вас. Буричка. Комунаря-душогуба арештували, його приятелі важко побиті.

—o—

Жиди демолюють „Луну".

Тернопіль пише: Підчас цьогорічного ярмарку св. Анни в нашім місті, що ц. р. був ювілейним, відома наша фабрика цикорії і пражінню „Луна" мала на ярмарковій площі свій кіоск, у якому реклямувала та продавала свої вироби. Кіоск цей, що був гордістю українців, був водночас сіллю в оці жидам, як взагалі їм в оці „Луна" і весь наш промисл: щоночі, коли люди з нього виходили, жиди демолювали його і занечищували, були навіть спроби підпалу.

Але як жиди гадають, що так примусять нас пити жидівську каву — то вони помилилися. „Луну" надто знаємо і підпал її кіоска від неї стотисячну українську клієнтелю не відкине. Навпаки, це доказ, що вона добра, українська і жидві загрозлива!

—o—

Кров у Тернопільщині.

Комуністичний бандитизм у Настасові.

Комуністичні бандити на ЗУЗ переходять уже всякі межі в своїй хулиганській роботі. Вже нема майже дня, щоб ґазети не приносили вісток про грабіжницькі напади й убивства комунарських боївок, де згуртовуються всякі каналії, всякі злодії й бандити, платні найманці жидівсько-московського комінтерну. Ця голота розгулялася на всі застави й немає їй стриму. Вони бють, убивають невинних людей, палять, грабують, крадуть, нищать все, що попаде під руки. Мірка вже давно перебрана. Час найвищий дати належний відпір. Час найвищий скоротити дику самоволю цих націонал-зрадників, оцих хамських наймитів, самого найстаршого хама й хулігана Сталіна та його прихвостнів. Час найвижчий відперти цей бандитський наступ!

Оце знову криваві найманці наслідники лютого ката України Дзержинського і підлі запроданці другого неменшого. ката Сталіна, позначили кровю й трупами новий свій наступ. По цілому ряді ганебних комунарських вибриків у багатьох українських селах, прийшла черга на Настасів — село, де віддавна „панують наші соціялісти-радикали. Тепер Настасів осередок комуністичної діяльности завдяки відповідній підготовній діяльности „Громадського Голосу" й радикальної партії.

От у неділю 30. серпня в с. Чарторня відбувалося просвітянське свято. На це свято пішли настасівські націоналісти, а за ними настасівські комунарі, щоб його розбити. В Чарторії прийшло до сутички між обома таборами. Комунарам не вдалося розбити просв. імпрези, бо їх звідти прогнали.

Вечером того ж дня в Настасові відбувалась аматорська вистава в Читальні „Просвіти". Комунарі в числі ок. 80 люда прийшли під читальню з наміром розбити виставу. Під читальнею напали на одного з настасівських націоналістів Михайла Зазуляка і важко його побили.

На крик жертви вибігли з читальні голова С. Кураш і Мих. Лапчак.

Комунарські хулігани кинулися на них і пოкололи їх ножами. М. Лапчак, перевезений до терноп. шпиталю, помер а С. Кураш догаряє.

Після того комунарі **кинулися на читальняну домівку і знищили всю обстанову.** А дальше, поділившись на боївки, пішли „гуляти" по селі.

Впадали до поодиноких хат своїх противників і в вандальський спосіб нищили всю хатню обстанову.

Так зруйнували ці каналії комунарі ок. 40 хат. Хати виглядають якби через Настасів перейшов тайфун. Вікна враз із рамами вибиті, двері поперевертані, а хатня обстанова порозкидана по подвірях.

Неприготовані на такий напад селяни не могли зорганізувати в сутінках ночі оборони. Кінець погромові поклав щойно сильний відділ поліції, що надіхав з Тернополя.

Ранених около 28 осіб, в тому 5 важко.

Настасівські події викликали в околиці незвичайне схвилювання й обурення, бо цей виступ комунарів наказаний комуністично-жидівською верхівкою в Тернополі, це як тут перехвалюються — відплата за Маківку. Отак працюють платні аґенти жидівсько-московської комуни на наших селах.

Протижидівські події

В ГАЛИЧИНІ.

● „Нова Доба", що виходить у Луцьку, повідомляє, що на Костопільщині протижидівський рух набирає своєрідної форми. В Костополі й Деражні згоріло кілька жидівських хат з підпалу, те саме повторилося в Берестовиці, Диксині й Підлужнім. В Головні вибив хтось жидам шиби. У Ставку були теж спроби підпалу жидівських хат. По селах поуставлювали варти, в яких беруть теж участь жиди.

● В Космачі пов. Надвірна повибивав хтось шиби в жидівських хатах та підпалював жидівське збіжжя, що стояло в копах на полі.

● В Довгім пов. Стрий побили місцеві хлопці похатника Якуба Кляйнвальда з Рожнятова.

● У Скоморохах пов. Бучач вибив хтось у всіх жидівських хатах вночі шиби, причому каменем ранив Сару Найфельд. Кількох місцевих селян арештували.

● В Колодниці пов. Стрий хтось побив Мих. Боняка з цього ж села, якого перестерігали, щоб не працював у жида Цукерберга.

● Невідомі люди вибили шиби камінням Рузі Флянк у Добрівлянах пов. Стрий, а жидові Берльові Вайсові всадили вікном дишель у хату.

● В Довголуці пов. Стрий обкидав хтось жидівку Едку Опенгайм камінням, а її чоловіка Менаше побив дрючком. В ночі розкинув хтось по селі відозви, щоб не купувати в жидів.

● В Ялинковатім коло Сколього розкинув хтось стоги сіна Лявфера, Берка Якубовича, Сендра Габера і Шльоми Васербаха.

Учні, учениці! Діти!

КЛИЧЕМО І ВАС У РОЗСТРІЛЬНУ!

Коли Ви приїздите до школи, Ваші батьки й Ви купуєте тоді шкільні однострої, обуву, торби, книжки й різне шкільне приладдя, а за це все даєте купцям тисячі золотих.

Є так, що більшість тих крамниць, в яких купуєте це все, жидівські. Багаті ці крамниці, великі — бо ми самі несемо туди гріш, а наші крамниці, що дають заробіток своїм людям, дають на свої цілі, невеликі й небагато їх.

Діти! Мусите памятати, що **тільки даючи гріш своїм людям, можете бути певні, що цей гріш не піде на якусь юдину роботу, на шкоду Вашим батькам, Вашим селам, Вам — коли виростете, всьому українському народові.**

Мусите бути дітьми, які розуміють, що нинішний час вимагає і від Вас зусиль. **Мусите бути дітьми українського народу,** який тільки що будує свій промисл і торговлю і мусите Ви, що даєте своїми руками тисячі золотих не своїм, **помогти цій торговлі і промислові.**

Є українські книгарні, базари і крамниці зі шкільним приладдям. Там купуйте! Там **хай Ваш сотик додає силу своїй торговлі, свому промислові і своїй Батьківщині!**

Хай собі жидики ходять купувати до жидівських крамниць! Їх і так є багато.

Ви ходіть тільки й виключно до українських! Тягніть туди своїх товаришів і товаришок, а батьків вчіть, що якщо дають гріш не своїй крамниці, то нікому, тільки Вам роблять шкоду!?

Діти! Купуйте тільки в українців!

Сталін боїться вже своєї тіни!...

Як скривається „коханий" вожд пролетаріяту від пімсти пролетаріяту?

Кореспонденти закордонних часописів, що сидять у Москві, пишуть неймовірні речі про те, як живе той, кого вся преса і всі комуністи називають „укоханим", „найдорожчим" і т. д. вождом пролетаріяту — Сталін — у своїй таки пролетарській „отчизні".

„Сандей Експрес" пише, що Сталін вже просто хворий на тлі страху за своє життя. Останній процес ніби то доказав йому, що найближчі його товариші, найвірніше ГПУ таксамо хоче його смерти, як перший-ліпший „контрреволюціонер". Тому до Сталіна нікого не пускають, а після процесу його охорону ще більш змінили. Він просто був вязнем Кремлю. На коридорах до його кімнати поростягали дроти, по яких йшла громовина, що вбила б кожного. Двері на Кремлі не мають взагалі клямок, їх отвирає Сталін, натискаючи ґузик на бюрку. Самохід, яким їздить „укоханий" вожд, має панцирні стіни, а вікна зі скла, якого не пробиває куля. Кожну страву, яку подають Сталінові, провіряє хімечно лікар, щоб у ній не було отрують.

Інший кореспондент пише, що Сталін виїхав на днях „лікуватись" на Кавказ: їхав панцирним поїздом, а здовж дороги стояло військо.

Таки вже, видно, дуже „кохають" свого вождя „пролетарі!"

„Не купуй у жида, а жид здохне!"

У Кракові повиписував був хтось на ріжних каменицях написи: „Не купуй у жида, а жид здохне!" Поліція припадково зловила автора тих написів; був це фризієрський помічник Броніслав Куля. Староство покарало Кулю за написи карою 3-денного арешту, але Куля відкликався від нього до окр. суду. І суд звільнив Кулю від вини й кари.

—о—

ПРОЦЕС ЧИ МАСКАРАДА?

КІЛЬКА ЦІКАВИХ ВІСТОК ПРО ОСТАННІЙ ПРОЦЕС ЗІНОВЄВА Й ТОВ.

I.

Коротко: У салі Военного Трибуналу в Москві засіли на лаві підсудних „троцькисти": Зіновєв, Каменєв, Євдокімов, Бакаєв, Смірнов, Мрачковскій, Тер-Ваґанян, Драйзер, Райнгольд, Пікель, Гольцман, Фріц Давід, Ольберґ, Берман-Юрін, М. Люріє і Н. Люріє. Всі обвинувачені у підготові замаху на Сталіна, Каґановіча, Орджонікідзе, Ворошилова, Жданова, Косіора і Постишева, крім цього перших 7 у вбивстві Кірова. Підсудні відмовились від оборони й за виїмком Смірнова і Гольцмана признались до вини.

А вина ця така: Всі мали звязок з Троцьким і його сином, Сєдовим, в 1932 р. зорґанізували „Обєднаний Центр" і підготовляли замах на вождів СССР, певні, що тоді буде заколот, а серед нього Троцький дійде до влади. Крім цього підсудні мали звязок з Ґестапо (нім. поліція), яка давала їм гроші, зброю й паспорти. Сталіна мали вбити на VII. зїзді комінтерну, але Берман не міг тоді дістатись до салі, а Фріц-Давід, хоч мав револьвер, не стріляв. До заговору належало ще багато інших людей, що матимуть окремий процес.

Присуд був: розстріляти. Про виконання присуду помістила „Правда" кілька стрічок петітом на останній сторінці.

Так було офіційно.

II.

Потім прийшли інші вістки. Троцький заявив, що документарно викаже всю брехливість зізнань підсудних. Німецький посол у Москві запротестував також проти вмішування в це діло Німеччини.

А закордонні кореспонденти писали:

Процес, хоч був „явний" — то пускали на нього тільки довірених, за білетами, які щоденно зміняли.

Акт обвинувачення мав 38 томів, але преса помістила з нього тільки 2 сторінки, а в салі суду його теж не читали.

На салі сиділо всього 16 членів заговору, хоч згадувалися десятки імен їх співробітників і навіть цілі ґрупи (Гаєвського, Естермана).

Прокуратор візвав всього двох свідків: жінку Смірнова, що співпрацювала з ним, була старшиною червоної армії і сипала його „во всю" та Яковлєв, якого не відомо звідки доставили до суду, так як не відомо, чому він не сидів з підсудними, хоч підготовляв вбивство Кірова.

Стільки було цікавого у самому процесі.

III.

Найцікавіше ж було з дальшими обвинуваченими, з обороною, і з Ґестапо.

На суді згадували до сотні співробітників підсудних. Де вони? Розстріляні без суду? Бути може, поза цим явним процесом проходив другий, потайний, більш щирий і... реальний. Адже відомо, що ҐПУ було поважно вмішане в роботу підсудних і навіть партійний орґан, сусідної з московською, іванівської області, вирвався був,що „в наркомі внутр. справ викрито ряд контрреволюційних ґруп", за що його „Правда" сердечно накрила. Затушовувала ГПУ, чи що?

Підсудні не брали оборони. Задобре знаємо, що значило б у Совєтах боронити замаховців на Сталіна. А проте є офіційна ґрупа „защитников". І діло в тім: оборонців не дали, бо оборонці були б мусіли переглянути всі акти, а цього Сталін і його кліка не бажали.

Звязки підсудних зірвались з Троцьким і з Ґестапо, як зізнали вони, в 1932 р. Від Троцького і Ґестапо був з ними звязковий Вайц. Але Ґестапо не існувало в 1932 р. взагалі, Вайц був службовиком у СССР, а Троцький, як зізнав Ольберґ, заказав в разі вияву подавати його прізвище і звалювати велів усе на Ґестапо, на білоґвардійців, зовсім, як сталінська преса і як підсудні...

Що могли визнатися в цій мистецькій пряжі провокації, брехні й маскаради закордонні спеціялісти? Що могли знати, коли Смірнов, найгідніша з підсудних людина, що не сипала нікого, не підлилася, не компліментувала Сталінові, заявив, що „Обєднаний центр" брехня? Що могли знати, коли Бухаріна обвинувачували „Ізвєстія", на яких Бухарін підписаний як відповідальний редактор, як Радек почав каятись у той день, коли про нього згадав прокуратор, як те саме зроблено з Орджонікідзе, Пятаковом, і як Томскій застрілився після того, коли від нього зажадали вияснень?

IV.

Одне певне: ненависть до Сталіна, кількість замахів на нього і його найближчих, зросла за останні роки жахливо. Ненавидять їх всі, навіть ті, що клоняться йому. Сталіна, Ворошилова й Каґановіча бережуть хмари аґентів: навіть найближчий до нього Берман не міг до нього дістатись, хоч совітські фотоґрафи завжди чудом відфотоґрафують його серед „свого народу", на проході зі стахановцями і т. д.

Щоб знищити — не 16 „винних", а міліони—було зааранжовано процес-маскараду. Щоб відсахнутись від Еспанії і Франції, де Москва надто загналася і ґрізно визвала цілий світ, кинено обвинувачення на Троцького, мовляв — він найгрізніший! Він валить не тільки в Европі, але і в СССР, а Сталін — не наказує революцій! Натискає голод, бунтується Україна, Білорусь, Кавказ, робітники, селяне — треба нової притоки до масових розстрілів, до відвернення уваги від цього, що розвалює всю большевію!

Дуже можливо, що підсудні живуть собі десь у Сибірі — як про це зрештою вже пише світова преса. Процес був маскарадою, черговим батогом, без якого Сталін невсилі обійтись, батогом таким, як всі „пятилетки", „бриґади", „ударнічества", „стахановщини" й інші застрики, що всеодно перегнилому трупові СССР не поможуть. **О.**

КОМУНІЗМ І ЖИДІВСТВО — ЦЕ ДВА БЛИЗНЮКИ.

Ідемо до них!

Доцінюючи величезну вагу кожної нашої торговельної, промислової й ремісничої станиці, як бастіони нашої сили й визволення з жидівських лабет, будемо оголошувати кожну таку нашу нову станицю місяць даром. Просимо власників всіх нових підприємств подавати нам про це вістки, щоб ми могли їх поручити.

Нині всім українцям поручаємо щиро такі українські станиці:

Ґалянтерійна крамниця
ВОЛОДИМИРА БОЯРСЬКОГО
Сокаль, вул. Костюшки.

—o—

Торговля ґалянтерією
ПЕТРО ЩУДЛО
Сокаль, Ринок, Міський Базар 21.

—o—

Фабрика содової води
ВЕСЕЛКА
Сокаль.

—o—

Українське фотоателіє
„РУСАЛКА"
Тернопіль, Руська 1.

—o—

Торговля мішаних товарів і трафіка
Я. С. ЩИТИНСЬКИЙ
Львів, вул. Ходкевича 9.

—o—

Фабрика українських ручок
„ТУР"
Львів, вул. Личаківська 98.

—o—

Торговля шкірами
ОКРУЖНОГО СОЮЗУ КООПЕРАТИВ
у Самборі, вул. Словацького 8.

—o—

Фабрика лімоняд і содової води
„ВІЖОМКА"
у Віжомлі, пов. Яворів.

—o—

Єдиний український блаватний маґазин
„МАНУФАКТУРА"
під упр. О. Степановича
Львів, Ринок 37.

—o—

До цих ідіть, українці, з закупами! Ми мусимо їх піддержати, бо кожна наша економічна станиця — це відступ жидівства й комуни!

◆◆◆

ЖОВКІВЩИНА

БУДЕ ЧИСТА ВІД ЧЕРВОНОЇ ЗАРАЗИ!

Був колись у жовківщині такий директор ПСК Гумен, що цілий повіт забагнював комуною, поки його не постріляли. Гумен втих, а хоч зараза по нім у деяких селах ще залишилася, то тепер її свідоме парубоцтво швидко й енергічно ліквідує. Так зліквідували луговики з Мокротина палицями першу в жовківщині провокацію комуни (луговиків обкидали камінням, кричучи „Геть інтервенцію!"), а коли 19. м. м. у Двірцях комуна захотіла влаштувати з нагоди празника в тому селі свою демонстрацію і пішла під церкву парубоцтво, спадкоємці славних погромників комуни з УГА й УСС, кинулося на них й розігнало зі села. В міжчасі якісь люди влетіли на подвіря комуністичного вожака цілої округи, Мих. Білецького і вбили його на смерть.

Комуна в жовківщині сидить м. і. у Мостах Великих, де недавно навіть делеґація її пішла до одного нашого театру, що хотів ставити „На Соловки" — мовляв їх це ображує. А проте і в Мостах комуну ліквідують: невідомі юнаки важко побили місцевого червоного вожака Івана Олексина.

В Жовківщині відчищують загирені Гуменом села!

Літопис жаху

ЯК ВИГЛЯДАЄ ПРАЦЯ КОМІНТЕРНУ У СВІТІ?

Без вступу: оце коротесенькі, телеґрафічні звідомлення про те, що робить комінтерн кожного дня, хоч на перший погляд здається, що на світі спокійно. Читайте їх і вчіться витягати з них вказівки на нині.

Отже виглядає цей літопис так:

29. V. 1936. — В австрійськім місті Леобен почався процес проти комуністів за державну зраду.

30. IV. 1936. — Латвія: дві жидівські студентки стають перед судом за поширювання комуністичної літератури. — У Хшанові в Польщі комуністичні аґітатори підбурили ґрупу безробітних, щоб ті заатакували поліцію. Це спричинило стрілянину та смерть і поранення багато осіб. — Пятьдесятьчотирьох комуністів арештовано у Варшаві за поширювання большевицької бібули.

1. V. 1936. — В еспанськім місті Майрена дель Алькор комуністи знущалися над священиком і присилували його взяти участь у червоній параді. В місті Спенса комуністи зробили напад на домівку Католицької Акції і спалили обстановку. В Cullera поздирали із стін образи святих, викинули на вулицю і спалили.

2. V. 1936. — Всі виставові вікна в Лісле розбиті комуністами, що нападали і зневажали прохожих підчас своєї паради через місто. — Церкву в Аломардес (Еспанія) підпалили комуністи. Підчас стрілянини паліїв з поліцією згинуло кілька людей. — Торез, вожака французьких комуністів, побив так тяжко посла з правиці, що його треба було забрати до лічниці.

3. V. 1936. — У Варшаві жидівські студенти-комуністи з політехніки взяли участь у ворожій демонстрації проти польської армії.

4. V. 1936. — Комуністи підпалили церкву в Куатро, передмісті Мадриду. — В Банаті, півд. Славонії, жиди-комуністи підбурили хліборобських робітників до заворушень. Були поважні бійки з поліцією.

5. V. 1936. — В Мадриді й на його передмістях спалили большевики пять церков, манастирські школи й монастир францішканів. Над жителями монастиря знущались а до поліції стріляли. — В зах. Польщі заворушення безробітних. Під проводом комуністичних аґітаторів бито виставові вікна і грабовано крамниці. — В Палестині: Британська мандантна адміністрація мусіла депортувати комуністичного письменника Лолтунга і ком. аґітатора Менделя Блайферта, — оба жиди.

6. V. 1936. —Діркав: арештовано відомого комуністичного агента Якова Койла, жида, що подорожував з фальшивим паспортом на імя Орнаксона.

7. V. 1936. — Вашинґтон: червоний прапор з серпом і молотом вивішено на будинку найвищого суду.

8. V. 1936. — Атени: суд в Атенах рішив, що грецькі комуністи ведуть свою аґітацію за поваленням існуючого уряду за чужі гроші. — Страйкуючі робітники під проводом комуністів вдерлися до грецького порту в Сальоніках; були поважні зудари з поліцією.

9. V. 1936. — Бриттани, Франція: французькі комуністи, що приїхали на маневри, почали заворушення: відмовили послуху старшині і кричали: „Хай живе Людовий Фронт!" — і „Заводім скрізь Совети!"

(Далі буде).

За Люкса.

За комуніста Люкса, що згинув, провокуючи людей на Маківці, арештували 10 осіб, яких підозрівають у цьому вбивстві: Петра Дмитришина і Вас. Ковальського зі Станиславова, Гриня й Вас. Лавриїв зі Стрілкова, Ів. й Осипа Швабюків з Жижави, Вол. й Ів. Савчинів з Дуліб та Вол. Тимчія й Микиту Опришка з Грабівця. Проти них іде слідство.

◆◆◆

БЕРЕЖАНЩИНА

ЛІКВІДУЄ СВОЮ КОМУНУ.

В чергу свідомих повітів, що самі ліквідують свою комунерію, ввійшла й Бережанщина. Оце в Поручині того повіту побили мин. тижня свідомі хлопці своїх доморослих сталінів, а в Мечищові, звідки вилазили на ввесь повіт комаґітатори, вбив хтось мин. тижня їх вожаку, Снака.

◆◆◆

Гальо! Тут червона Еспанія!...

(Витинки з газет).

„В Ель-Арахаль я видів темну тюрму з кратами, окопчену ще. Червоні замкнули в ній 23 мужчин, жінок і дітей. Коли виявилося, що перемогли повстанці, червоні крізь вікно облили сикавкою всіх вязнів нафтою, потім кинули туди вогонь. З 23 людей живим залишилися один 74-літній священик, що забився в кут за парашку і змочував собі обличчя гидкою, смердючою теччю.

В Утрері на південь від Севіллі привязали одного селянина до брами і на подвірі, на очах його живцем спалили двох його синів, запідозрених у прихильности до повстанців.

Одній жінці в цьомуж селі набили в рот і не тільки в рот, варт, намочену в бензині й запалили". (Еміль Кондруає в „Журналь").

Памятайте, що: в українській фабриці працює український робітник і український інженер, —

що українська фабрика переробляє поможности сирівець, випродукований українським селянством, —

що українська фабрика, кооперативна чи приватна, дає зі своїх доходів значні датки на народні цілі, —

що сильний наш рідний промисл в значній мірі усуне нужду з наших сіл і міст.

„На рейді в Альмерії вязнів, що були на червонім пароплаві, потопили, привязавши їх до якора. Потім якор спустили в море. („Ле Тан")".

„В Альдренмелею (між Сараґоссою й Севілею) комуністи розпняли і спалили потім живцем ворогів. (Портуґальська „Іль Лібердад")

„В Монастирі між Барсельоною й Харабелем роздягли 30 монахинь до нага і приневолили їх йти у процесії, що несла на полумисках голови замучених священиків". (Рене Ліньяку з „Жур").

„В Малязі юрба насилувала двох дівчат, 16 і 17-літну, на очах звязаного батька. Потім батька й дочок обляли нафтою і живцем спалили". (З опов. італійського консуля, що був приявний при цьому й не міг перешкодити злочинові).

„В Барсельоні прихопили в одній пивниці 5 націоналістів у віці 17—20 літ. Юнаків жахливо збили, потім нагих привязали до дерев. Нарешті командир червоних наказав привязати кожному з них до голови динамітовий патрон з льонтом. Льонти запалили. Хлопців просто рознесло". (ПАТ).

„В Мадриді й Малязі розстрілюють жінок і дітей, що мають чоловіків і батьків у повстанцях". („Корієре делля Сера").

Зовсім, як у 1917 р. на Україні.

◆◆◆

Жидівський хліб у Львові

Промисловий відділ управи м. Львова перевів на днях кілька нечайних контроль печива, в яких стверджено, що в пекарні **Кароля Нелькеса** кожний кільограмовий бохонець хліба має на 15 дкґ. менше. На тій підставі заквестіоновано около 200 бохонців хліба. Крім цього майже такі самі кількости хліба і з тієї самої причини сконфіскували в пекарнях **Ізраеля Ціммермана, Сальомона Вальдмана, Яна Болуха й Ізака Спроцера.** Несовісні пекарі відповідатимуть перед судом. В пекарні „Віденській" при вул. Ягайлонській 17, якої власником є жид, печуть хліб, на якому наклеюють карточку: „спеціяль". Один чоловяга, який ще ніколи такого „спеціяль" не їв, купив собі його і був чимало розчарований, коли показалося, що тим „спеціялем" випеченим в середині є — великих розмірів тарган. Пекарнею, тарганом і хлібом заопікувалася поліція.

◆◆◆

ВЗУТТЯ
Олександер Беряк, Руська 18.
Іван Чорній, Руська 3.
Ілля Ярема, вул. Фредри 9.
„Дерма", св. Михайла 4.
В. Качмарський, вул. Льва Сапіги 58.

ВИПОЗИЧАЛЬНЯ КНИЖОК
„Ізмараґд", вул. Костюшка 5.

ВУДЖЕНИНИ І МЯСИВА:
Мясо, вудженини, омаста
з **ЦЕНТРОСОЮЗУ**

Теодор Пявка, Руська 14.
Андрій Бурачинський, Снопківська 65.
Петро Кметь, Шимоновичів 8.
Сава Марошко, Шимоновичів 10.
Мих. Маслюкевич, Жовківська 14.

ГОДИННИКАР
П. Карпинець, Домініканська 7.

ГУРТІВНЯ ТОВАРІВ
„Українська Гуртівня"
Бляхарська 14, тел. 288-58.

ҐАЛЯНТЕРІЙНІ СКЛАДНИЦІ
Ґалянтерійна фабрика
(гребені, дзеркала, погруддя, ґузики)
„ҐАР", Потоцького 58 а, тел. 105-28.

Кооп. „Базар", ріг Руської і Бляхарської.

ДЗВОНИ:
„Достава", Руська 20.
Вол. Устенський, Руська 5.

ДРУКАРНІ
„Ґрафія", вул. Тиха 5.
„Діло", Ринок 10.
Наук. Т-ва ім. Шевченка, Чарнецького 26.
„Бібльос", Японська 7.
„Слово", Чацького 6.
М. Гевакової, 3-го Мая 5.

ЕЛЕКТР. Й РАДІОПРИЛАДДЯ
Богачевський і Мацюрак, Руська 1.
„Еко", Сикстуська 29.
Л. Нардаґа, Валова 23.
М. Олексин, Ґіпсова 4.

ЗАБАВКИ
Українське Нар. Мистецтво, Костюшки 1.

КАФЛЯРСЬКІ СКЛАДНИЦІ.
М. Галібей, Петра Скарги 5.
П. Рогатинський, Костюшки 1 а.

КАДИЛО
Йосиф Курилко, Косинерська 21.

КЕРАМІКА
„Око", Потоцького 58.

КИЛИМИ
М. Хамула, пл. Марійська 5.
Ст. Галан, Костюшки 1.

КІОСКИ (трафіка, часописи)
І. Петрів, Здровя 10.
А. Зубач, ріг Бема і Янівської.
М. Луговий, Скарбківська
І. Малиновська, Льва Сапіги
(коло Техніки).

КЛІШАРНІ
„Унія", Мілковського 5.
„Репродукція", Ринок 42.

КНИГАРНІ
Наук. Т-ва ім. Шевченка, Ринок 10.
Книгарня „Просвіти", Руська 1.
Книгарня „Рідної Школи" Сикстуська 20.
І. Громницький, Рутовського 22.

ЧОРНА ЛИСТА
НАЦІОНАЛЬНИХ ФРОНТОЛОМІВ

Оце прізвища тих, що ломлять національний фронт і віддають свою кервавицю в жидівські руки, підтримуючи цим посередньо комуну:

Т-во Лесі Українки в Луцьку віддало будову салі української ґімназії жидам Фіксові й Авербухові.

Заводячи цю картотеку національних фронтоломів, маємо вже кількадесять прізвищ до неї, зокрема прізвищ жінок наших визначних діячів, які купують у жидів та осіб, що мають звязки з жидами. Десять днів здержуємось з публікуванням тих імен. Від чергового числа немилосердно будем напятновувати кожного, хто дасть жидові хочби сотик у руки і просимо теж усіх,

ХТО З НАМИ,

надсилати нам вістки та прізвища до оцеї рубрики.

КОСМЕТИКА І ПЕРФУМЕРІЯ
Фабрика кремів, пудру, васеліни, порошків і пасти до зубів та шампунів
АЛЬОЕ
Генінґа 16.

„Льотос", Сикстуська 21, тел. 212-58.

КРАВЦІ
В. Хомин, Домініканська 11.
М. Білоус, Домініканська 4.
А. Дуфанець, Пасаж Міколяша.

МАШИНИ ДО ПИСАННЯ І ШИТТЯ.
Ю. Ломага, Валова 11.
Патицький і Іванишин, Чарнецького 10.

МЕБЛІ
Томочко і Гальов, Потоцького 58.

МІД І БДЖОЛЯРСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Кооп. „Рій", Бляхарська 20.

Як мило, то тільки мило
ЦЕНТРОСОЮЗУ

МОЛОЧАРСЬКІ ВИРОБИ
Маслосоюз
крамниці Ринок 10, Костюшки 1, Пілсудського 19, Жовківська, Бальонова, Л. Сапіги, Личаківська, Зиблікевича 29.

НАСІННЯ
Богдан Попович, Руська 20.
Нар. Торговля, Ринок 36.

Свічки тільки
„КЕРОС"

ОПАЛ (складниці)
І. Баблик, Пелчинського 20.
І. Калитяк, Кохановського 4.

ОПРАВА ОБРАЗІВ, РЯМИ
М. Самосій, Руська 16.

Паста до обуви, васеліна, паста до підлог, шевський віск і синка до праня
з фабрики
ЕЛЕҐАНТ
найкращі, бо свої рідні!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ:

Дрібні (стрічка)	0.50 зл.
Подвійна стрічка	1.00 зл.
В рубриці „Найдімся" . .	0.40 зл.

Більші анонси за окремою умовою.

Фабрика пантофлів і папучів
„ІБІС", Галицька 5. І. п.

ПАПЕРОВІ СКЛАДНИЦІ
„Бібльос"
фабрика зшитків і торговельних книг
Львів, Японська 7. тел. 214-78.

Союзний Базар, Руська 20.

Порошки до миття, прання і розмягчування води української фабрики
„МОТА"
вживають всі Українки.

ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО
Мих. Костирка, На Байках 37.
Мих. Костирка, На Байках

ПЕРЕПЛЕТНІ
П. Подоляка, Вірменська 1.
Павло Бабяк, Бляхарська 12.

ПОРЦЕЛЯНА, СКЛО
Олекс. Онисько, Галицька 20.

Похоронне заведення
„ХАРІС", вул. Корняктів 3.

ПРАЛЬНІ
„АТА", Бляхарська 21, На Байках 15.
„Вікторія", На Байках 9.

РЕСТАВРАЦІЇ І ХАРЧІВНІ
Д. Дружбяк, Ринок 40.
„Камеа", ріг Глибокої і На Байках

СПОЖИВЧІ КРАМНИЦІ
Українці пють каву з пражінню
й цикорії
„ЛУНА"
Львів, Богданівка, Церковна 2.

Нар. Торговля, Ринок 36.
Стефа Курдидик, Руська 1.
Мих. Ковалів, Кохановського 7.

СПОРТОВЕ ПРИЛАДДЯ
„Пласт", Городецька 95.

СТОЛЯРСЬКІ ВАРСТАТИ
Кооп. „Півн", Ленартовича 4.

ТАПІЦЕР
Ст. Фещура, Куток 15.

ТРИКОТАРНЯ
Кат. Венгер, Костюшки 5.

ФОТОҐРАФІЯ
Мих. Шалабавка, Шептицьких 11.

ФУТРА
„Хром", Руська 20.
Інж. Кіндій, Перацького 3.
Е. Говикович, Домініканська 4.
Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.

ЦУКОРКИ
Фабрика солодощів і цукрів
„ФОРТУНА НОВА"
Кордецького 23, крамниці Руська 20.
і Городецька 93.

Б-ти Міхотек, вул. Засцянек 3.

ШЕВСЬКІ КІЛКИ
Фабрика шевських кілків
ДЕНДРА
Львів, Потоцького 58.

ШЛЮСАРСЬКІ ВАРСТАТИ
С. Козак, Вірменська 29.

Видає В-во „Всесвіт" (Вол. Р. Сидорак). Редагує Колеґія. Відповідальний редактор Вол. Р. Сидорак.
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. **Друкарня „ҐРАФІЯ", Львів, вул. Тиха 5. Тел. 202-83.**